

ÎNTOARCERE ȘI JUBILEU

Mulțumesc, frate. Puteți să vă așezați. (Este dată o vorbire în limbi cu tălmăcire – Ed.). Este adevărat, este adevărat. Domnul să fie lăudat. Amin. Cât este de minunat că în seara aceasta am putut auzi aceste cuvinte chiar înainte de a vă vorbi. Dumnezeu ne-a promis că ne va da o ungere proaspătă. De fapt, de aceea ne-am adunat aici.

Cu siguranță, consider că este un mare privilegiu să fiu în seara aceasta aici, să ne adunăm din nou în această biserică, cu acești închinători, cu bunul meu prieten, fratele Moore, cu frumoasa lui soție și familia lor, și cu toate familiile Domnului care s-au adunat pentru acest timp de părtășie și jubileu. Ne-am adunat cu toții în închinare, în jurul Cuvântului lui Dumnezeu, în mijlocul laudelor poporului Său.

Îmi pare rău că nu am fost aici să-l aud pe fratele nostru vorbind despre revărsarea de la început: despre revărsarea Duhului Sfânt pe strada Azusa din Los Angeles. L-am trimis pe fratele Sothmann, înainte, ca să înregistreze mesajul din dimineața aceasta, așa că voi putea să-l ascult și eu. Noi am condus toată noaptea prin furtună ca să ajungem la timp, dar nu am reușit. Am fost atât de obosiți încât a trebuit să ne oprim la Little Rock ca să dormim puțin. Am fost obosit, pentru că în ultimul timp am fost ocupat cu pregătirile pentru plecarea peste ocean și așa mai departe. Știu că mă voi bucura să ascult mesajul bătrânului din zilele acelea.

Odată, când am fost sus în Canada, am avut privilegiul să-l ascult pe fratele Moore citind povestea lui și m-am întrebat mereu unde este cartea sa. Am dorit s-o citesc, fiindcă descrie necazurile și strigătele celor din timpul revărsării timpurii a Duhului Sfânt. Cred că unul dintre ei a pierdut cu copil mic și n-au avut un sicriu în care să-l pună, așa că au fost nevoiți să găsească câteva plăci și să facă un sicriu. Oh, Doamne, cum i-au respins oamenii! Dar cu toate acestea, s-au dus înainte cu o credință nemuritoare, așa că astăzi se poate vedea marea biserică născută atunci.

Aceasta arată ce poate face credința. Eu cred că o persoană care este sigură pe ceea ce crede și are în inimă Ceva pe care își poate ancora credința, n-ar trebui să se oprească. Nu contează de câte ori este învinsă, ar trebui să meargă mai departe.

Odată a fost un om care a crezut că poate să facă benzi desenate, dar nimeni nu-i aprecia talentul. În cele din urmă, a început să scrie articole mici pentru o biserică. A investit într-un garaj mic plin cu șobolani, și a început să scrie și povești, dar nu le-a primit nimeni; toate ziarele le-au refuzat spunând că nu are talent. Totuși, el a crezut că poate, și a continuat să scrie mai departe.

Astfel, a început să scrie despre un șoricel micuț și special, iar de acolo s-a născut povestea lui Mickey Mouse. Astăzi, Compania Walt Disney valorează milioane de dolari, și aceasta pentru că acel bărbat a crezut în talentul său și în ceea ce pulsa în inima lui.

Dacă un om poate face aceasta prin inspirație naturală, ce poate face un om care este inspirat de Duhul Sfânt, care crede că Dumnezeu vrea ca făgăduințele Sale să fie aduse la oameni și rămâne cu Scriptura?

În săptămâna aceasta aștept cu nerăbdare o înviore a sufletului meu. I-am spus aceasta soției mele, ieri, când am primit niște vești bune; am îmbrățișat-o și am strigat: „Sunt liber!”, după care am ieșit din cameră și am început să plâng.

„Știi,” i-am zis, „aș vrea ca Dumnezeu să-mi dea o înviore a sufletului, pentru că de aproape cinci ani am fost sufocat sub o mare povară, de care am fost eliberat în sfârșit!” Apoi, m-am gândit: „Oh, Doamne, voi merge la fratele Jackson și am să-i spun să se roage toți pentru mine, ca să primesc o înviore în sufletul meu.” Chiar am nevoie de ea, și cred că mulți simt același lucru.

Soră Anna Jean, să știi că apreciez articolul pe care l-ai scris și aș vrea să apară în

continuare.

Mă bucur să o văd pe sora Moore printre noi, fiindcă știu că a fost bolnavă. Billy mi-a spus că sora a adus o mărturie cu privire la harul lui Dumnezeu și la puterea Sa de vindecare.

Dacă va fi cu voia Domnului, în săptămâna care urmează, vrem să avem unele servicii de vindecare în care să ne rugăm pentru bolnavi. Ne-am propus să facem aceasta, ca să ne rugăm pentru toți cei care vin pentru rugăciune, și ne așteptăm ca Domnul să ne dea o altă revărsare ca cea de pe strada Azusa.

Am crezut că adunările au început de ieri, dar am aflat că au început de duminica trecută. Aceasta mă face să cred că ați avut printre voi vorbitori mari, și suntem recunoscători pentru atmosfera pe care o avem în adunare în seara aceasta. În fața unui public atât de receptiv, n-ar trebui să-mi fie prea greu să mă gândesc ce voi spune, mai ales că și Duhul este deja aici. Deci, voi trebuie doar să mergeți drept în ea. Mă simt cu adevărat bine să fac aceasta și sunt recunoscător pentru că atunci când vin aici, mi se pare că Duhul Sfânt este bine venit întotdeauna.

Când am venit, am văzut că sunt oameni care stau în picioare, afară. Ei au venit, stau puțin la rând și apoi pleacă pentru că nu există nici o cameră sau ceva unde am mai putea face rost de locuri. Acesta este motivul pentru care vom încerca să ne grăbim cât mai mult posibil, și voi vorbi o vreme cu voi în seara aceasta, iar mâine dimineață vom continua, deoarece cred că va mai fi o adunare. Fratele Jack vă va răspunde la întrebări.

Eu l-am întrebat pe fratele Jack: „Ce zici de aceasta?”, iar el mi-a răspuns: „Nu știu dacă este vreo întrebare.”

Deci, sunt sigur că se bucură de această sarcină pe care i-am încredințat-o, de a răspunde la întrebările voastre.

Noi suntem fericiți întotdeauna când avem posibilitatea să ne întâlnim, să vorbim și să avem clipe minunate de părtășie împreună. Acum, aș vrea să ne oprim câteva minute și să privim cu sinceritate la lucrurile care ne stau în față, deoarece știm cu toții că mășăluim spre sfârșit. Mă gândeam la prietenul acesta vechi de aici și la cât de mulți s-au închinat cu el pe strada Azusa, iar acum au trecut deja Râul.

Dacă Domnul zăbovește, într-o zi, unii dintre noi vom vorbi despre Jubileul de la Shreveport, în timp ce mulți dintre cei prezenți acum, vor fi trecuți deja dincolo. Noi trebuie să ne amintim că într-o zi va trebui să trecem cu toții, ceea ce înseamnă că este de datoria noastră să ne luăm toate măsurile de precauție, deoarece nu ne vom mai putea întoarce înapoi ca să mai încercăm o dată. Trebuie s-o facem acum! Acesta este motivul pentru care eu nu încerc niciodată să vorbesc ca să fiu pe placul publicului. Nu m-am făcut niciodată vinovat de aceasta, pentru că întotdeauna am venit să-L mulțumesc pe Dumnezeu. Uneori, poate spun lucruri care rănesc sau jignesc, dar nu aceasta este intenția mea. Noi avem nevoie să rămânem cu Adevărul și cu ceea ce este drept, dacă vrem să vedem Duhul Sfânt coborându-Se și legitimând ceea ce facem. Aceasta este ceea ce ne dorim cu toții.

Acum, înainte de a citi din Scriptură, aș vrea să ne plecăm capetele pentru un Cuvânt de rugăciune.

Dumnezeul nostru, în seara aceasta ne apropiem de tronul Tău în Numele Domnului Isus, și ne gândim că dacă vorbim doar despre Numele Tău, este suficient pentru noi, deoarece Numele Tău este Minunat. Prin credință, ne ridicăm din această clădire mică, și trecem dincolo de Lună și de stele, în prezența Ta și în jurul marelui Tău altar de aur, pentru a pune acolo cererile și problemele noastre, împreună cu Jertfa noastră, Domnul Isus. Venim în Numele Lui, deoarece știm că El a spus: „...*orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.*” (Ioan 16.23).

Astfel, venim mai întâi să ne mărturisim păcatele și greșelile, toate faptele noastre rele. Oh, sunt atât de multe, Doamne, sunt nenumărate, dar Îți cerem milă și îndurare. Te rugăm, ca în acest timp măreț de părtășie pe care-l avem, să readuci o mare revărsare a binecuvântărilor Tale peste poporul Tău. Noi vedem cum se

așterne întunericul și știm că se apropie acel ceas întunecos, fiindcă bisericile se îndepărtează tot mai mult de Tine, una după alta.

Doamne, trage-ne aproape din nou, în legăturile părtășiei, în jurul Cuvântului și al Duhului. Îngăduie ca fiecare persoană care este în apropiere, în interiorul acestei clădiri sau în afara ei, să beneficieze de îndurarea Ta. Ajută-i să vină cu inimile deschise. Ajută-ne și pe noi, cei care vorbim, s-o facem cu inimi sincere și deschise, astfel ca toți să fim predați pe deplin Duhului Sfânt, ca să ne ia și să facă voia Lui.

Îți mulțumim cu umilință și cu recunoștință pentru Mesajul care a fost dat cu câteva momente în urmă, prin care ne-ai promis că ne vei vizita. Așteptăm aceasta cu nerăbdare, Doamne, ca niște copii cărora li s-a făcut o promisiune.

Binecuvântează citirea Cuvântului și sfințește urechile care aud și buzele care vorbesc. Adu-i pe cei rătăciți înapoi în biserică, iar pe cei care au rămas înăuntru, încurajează-i și întărește-i ca să meargă mai departe. Vindecă orice persoană bolnavă, Dumnezeule! Îngăduie ca la încheierea adunării din seara aceasta, să nu mai fie găsită printre noi nici o persoană slabă sau bolnavă, ci toți să fie vindecați de prezența Ta.

Ajută-ne să ne dăm seama că lucrurile despre care vorbim și pe care le auzim întorcându-se la noi, nu sunt un mit sau o iluzie, ci este Puterea învierii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, care locuiește în mijlocul poporului Său. Noi ascultăm Glasul Tău, Doamne, ca să știm ce trebuie să facem, și Te rugăm să ne ajuți, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum aș vrea să deschideți Bibliile, împreună cu mine, la **Levitic** capitolul **25**, de unde vom citi versetele **9** și **10**.

În timp ce căutați versetele, vreau să salut câțiva prieteni pe care-i văd printre noi.

Este vorba de fratele și sora Williams din Phoenix, unde vom avea în curând o întâlnire. Îi văd și pe fratele și sora Norman din Tucson, iar în spatele lor stau fratele și sora Evans din Georgia. Și mai sunt mulți alții, pe care i-am observat când am început să privesc prin sală... Domnul să vă binecuvânteze.

Deci, **Levitic 25.9-10:**

„În a zecea zi a lunii a șaptea, să pui să sune cu trâmbița răsunătoare; în Ziua Ispășirii, să sunați cu trâmbița în toată țara voastră

și să sfințiți astfel anul al cincizecilea. Să vestiți slobozenia în țară pentru toți locuitorii ei: acesta să fie pentru voi anul de veselie; fiecare dintre voi să se întoarcă la moșia lui și fiecare dintre voi să se întoarcă în familia lui.”

De aici, aș vrea să iau titlul: „**Întoarcere și Jubileu**”.

Din câte am înțeles și s-a spus, Duhul Sfânt S-a revărsat din nou în statul Louisiana, acum cincizeci de ani.

Eu am citit unele cărți istorice despre mișcarea pentecostală și am găsit că cu o sută de ani în urmă, Duhul S-a revărsat în Rusia, dar ei L-au respins. Vedeți ce au ajuns astăzi? Dacă Dumnezeu trimite binecuvântările Sale undeva, iar oamenii le resping, locul acela, oricare ar fi el, merge întotdeauna în haos, moare și putrezește. Mesajul și puterea lui Dumnezeu, în care credem cu toții, este atât de ciudat pentru lume și pentru felul ei de gândire, încât nu-l poate pătrunde și eu cred că națiunea noastră a făcut exact ceea ce au făcut și ceilalți. În ce ne privește, Îl onorăm, Îi dăm slavă și Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu, pentru ceea ce ne-a dat.

Dumnezeu i-a dat și lui Israel, care a fost slujitorul Său, o moștenire. Aș vrea să-mi clădesc Mesajul pe aceasta, ca la o școală duminicală, iar mâine seară intenționez să predic despre „De ce și cum să ne întoarcem înapoi?”

M-am gândit că în seara aceasta ar fi bine să învăț ca o lecție de școală duminicală, pentru că s-ar putea ca oamenii să nu înțeleagă cum a fost, ce a avut loc și de ce s-a întâmplat așa, și că din cauza aceasta nu vor reuși să-L primească și vor eșua.

În continuare, vom lua Israelul ca tip sau simbol, pentru că este timpul Jubileului, iar Bisericii i-a fost dată o măsură: Hristos Însuși, care a fost revărsat prin Duhul Sfânt în fiecare inimă care Îl va primi și va deveni un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Israelul a fost slujitorul lui Dumnezeu și i-a fost dată o moștenire. Această moștenire nu a fost dată altcuiva, ci doar Israelului, ceea ce înseamnă că Palestina le-a aparținut lor.

Dacă vom avea timp, ne vom întoarce și vom lua nașterea tuturor patriarhilor, când au fost născuți de mamele lor. Biblia spune că în timp ce mamele lor erau în durerile nașterii, au pronunțat numele fiecărui patriarh, arătând locul pe care avea să-l primească, sute de ani mai târziu, seminția lui în Palestina. Noi putem avea toată încrederea în Cuvântul scris al lui Dumnezeu, deoarece este atât de inspirat, fiecare parte din El fiind legată cu celelalte, formând un tablou desăvârșit spre ceea ce era, este și va fi Dumnezeu întotdeauna.

Noi vedem că atunci când Iosua a împărțit moștenirea la popor, fiecare seminție a fost așezată exact în locul arătat de numele dat prin inspirație de acele mame evreice fiilor lor. Astfel, Gad, Așer, Neftali, Iuda, etc., s-au așezat în Palestina exact în locul indicat de însemnătatea numelui semințiilor lor.

Ce tablou minunat este acesta pentru noi, deoarece este un simbol spre felul cum Își plasează El însuși fiecare mădular, fiecare piatră, fiecare creștin, la locul lui în Biserică! Fiecare dintre noi, avem locul nostru în Casa lui Dumnezeu, la fel cum s-a

întâmpat cu fiecare piatră din Templul lui Solomon. Toate au fost tăiate și pregătite afară, iar când au fost aduse acolo, cu carul cu boi, toate acele pietre ciudate au avut locul lor când a fost ridicat Templul.

Eu cred că de-a lungul timpului, Dumnezeu a ridicat pietre foarte ciudate, despre a căror însemnătate s-ar putea să nu avem înțelegere, dar ele au locul lor exact în Templu, în Casa lui Dumnezeu. Astfel, fiind inspirat de Dumnezeu, nu doar prin matematică, Iosua a plasat fiecare sămânță a patriarhilor exact în locul care le aparținea după numele lor.

Ce tablou este pus de Dumnezeu înaintea noastră, prin lucrarea Sa de Maestru! Nimeni n-ar fi putut face vreodată ceea ce a făcut Dumnezeu. Nu există nici o cale s-o poată face altcineva, afară de Dumnezeu. Moștenirea aceea a fost a lor și va fi a lor pentru totdeauna. A fost un dar de la Dumnezeu pentru ei. Prin harul Său minunat, Dumnezeu le-a dat acestor oameni, acest pământ, și i-a așezat pe el conform Cuvântului Său, după seminția în care s-au născut. Toate s-au potrivit în mod desăvârșit, și cred că toate sunt un tip spre noi.

Nimeni altcineva nu ar putea lua acea moștenire. Trebuia să fie a lui Israel; ei au fost singurii care puteau să ia acest loc și binecuvântările lui. În cazul în care, de-a lungul vremii și-ar fi pierdut moștenirea dintr-un motiv sau altul, din pricina sărăciei sau din alte cauze, dacă ar fi pierdut moștenirea părinților lor, după un anumit timp ar fi primit-o înapoi. Tatăl a lăsat-o fiului său, iar acesta a lăsat-o fiului său, pentru că aparținea pentru totdeauna acelei seminții, acelor oameni. Era moștenirea lor.

Astfel, dacă n-am înțeles greșit Scripturile, eu cred că în marele Mileniu care vine (voi știți ce vreau să spun), ei vor primi înapoi locul acela. Acolo nu va mai fi nici zi și nici noapte și cetatea nu va avea nevoie de soare sau de lună s-o lumineze, pentru că o va lumina slava lui Dumnezeu din Sion. Eu cred că în Mileniu, aceste seminții își vor ocupa din nou pozițiile lor.

Acum, în cazul în care cineva din Israel își pierdea, dintr-un motiv sau altul, moștenirea dată de Dumnezeu, venea un an numit Anul Jubiliar, când putea s-o primească înapoi. La fiecare șapte zile, ei au avut o zi de Sabat, și la fiecare șapte ani au avut un An Sabatic. Șapte Ani Sabatici sunt patruzeci și nouă de ani, iar al cincizecilea an aveau Jubileul. În acest Jubileu, fiecare om care și-a pierdut moștenirea din diferite cauze, dacă a fost născut liber și era un israelit adevărat nu conta cine îi deținea moștenirea, trebuia să se întoarcă la el. Nu trebuia să plătească nimic pentru ea sau să facă ceva, ci mergea pur și simplu și își lua moștenirea înapoi. Oh, Doamne, el avea dreptul s-o facă pentru că așa a hotărât Dumnezeu. El a moștenit acel pământ, prin har, a fost dat părinților lui și a fost transmis mai departe an după an. Indiferent ce s-a întâmplat, dacă și-a pierdut moștenirea, în acel an trebuia să se întoarcă la el gratuit. Acesta era harul; prin har a fost hotărât ca fiecare individ să poată reveni la moștenirea care i-a fost dată de drept.

Ce tablou ne-a fost dat în această seară pentru biserica din zilele din urmă! Voi puteți vedea ce face omul, dar după aceea vedeți ce face Dumnezeu. Ce face omul este greșit și eșuează întotdeauna, dar ceea ce face Dumnezeu este veșnic și trebuie să rămână pentru totdeauna. Nimic nu poate lua sau îndepărta ceea ce a dat Dumnezeu; este darul Lui de bună voie, l-a dat prin suveranitatea Sa și nimic nu poate schimba aceasta vreodată. Este acolo pentru totdeauna. Jubileul este felul lui Dumnezeu de a-Și arăta harul pentru poporul Său, este restituirea prin care le este adus înapoi ceea ce li se cuvine de drept.

Eu cred că este din nou ceasul Jubileului; cred că este timpul Jubileului. Eu cred că acum cincizeci de ani, Dumnezeu a pus în mișcare o biserică din marele stat Louisiana. Nu spun aceasta critic, ci o fac sincer. Totuși, cred că minoritatea aceea a crescut foarte mult, așa încât acum au de zeci de mii de ori mii de membri penticostali. Îi putem găsi pretutindeni, în fiecare formă de guvernare pe care o avem: în poliția de stat, în guvernul federal, etc. Cu puțin timp în urmă, am aflat că în timpul guvernării lui Dwight Eisenhower, aproape patruzeci la sută din angajații guvernului au fost penticostali sau se trăgeau din familii penticostale.

Gândiți-vă că într-un interval de cincizeci de ani, biserica a crescut de la o mână de

oameni câți au pornit pe strada Azusa, până când a ajuns să fie una din cele mai puternice biserici din lume. Noi suntem recunoscători pentru aceasta; Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru aceasta și sunt bucuros să fiu unul dintre ei; sunt bucuros pentru că în harul Său minunat, Dumnezeu a găsit de cuviință să mă aducă printre ei și să mă facă o parte din ei.

Ceea ce voi spune în continuare nu are scopul de a vă știrbi renumele, ci o fac pentru că sunt plin de râvnă pentru Biserică. Adevărul este că biserica a crescut ca număr, a crescut ca putere politică și financiară, dar duhovnicește a căzut de la ceea ce a primit în acea zi, de la acel lucru măreț care s-ar fi putut întâmpla cu ei. Indiferent dacă au devenit puternici financiar și sunt în număr mare, sau ar fi rămas o minoritate, cel mai mare lucru de care au nevoie este Duhul Sfânt pe care Dumnezeu poate să-L toarne prin harul Său măreț, ca să-i conducă și să-i călăuzească pe cale.

Eu cred că ei au pierdut râvna pe care au avut-o la început, care ardea ca un foc mistuitor, care a căzut peste ei și le-a aprins sufletele și care i-a dus pe la colțurile străzilor, pe la garduri și pe autostrăzi. Ei n-au pășit pe căile ușoare pe care le aveți astăzi, ci pe calea prigoanei, pe calea durerii și a suferinței, fiind respinși și batjocoriți de toată lumea.

Un frate bătrân care trăiește de ani de zile aici în Shreveport, mi-a spus cu câțva timp în urmă, când am stabilit să vin aici: „Frate Branham, ai avut multă dreptate. Biserica își pierde orientarea, dar mă rog ca Dumnezeu să ne ajute să o primim din nou.”

Într-o zi eram cu fratele Lyle, iar tatăl sorei Moore mi-a povestit despre primele zile, când erau prigoșiți dar și legitimați pretutindeni, și a spus că odată s-au dus la o întâlnire, deși li se interzisese să se închine Domnului în Duhul. Și în timp ce erau acolo, a venit un grup de oameni și au tras în ei prin ferestre, cu pistoale și cu puști. O soră bătrână stătea în picioare pe podea, cu mâinile ridicate și Îl lăuda pe Dumnezeu, în timp ce ferestrele erau ciuruite de gloanțe. Spunea că gloanțele au lovit rochia femeii, dar au căzut jos fără să-i facă nici un rău.

Avem nevoie să ne întoarcem la puterea lui Dumnezeu și la acel Ceva care poate face și astăzi același lucru. Prigoana aduce întotdeauna puterea în biserică. Problema este că noi primim toate lucrurile prea ușor și am devenit leneși. Am ajuns într-un loc de unde nu vrem să mergem mai departe, pentru că ne-am învățat să primim totul de-a gata. Dar este nevoie de durere, de lacrimi și de sudoare, este nevoie de rugăciune, de credință și de promisiunea că vom merge mai departe în puterea Duhului Sfânt. Problema este că râvna și puterea pe care au avut-o ei în zilele acelea a dispărut de multă vreme din adunările noastre, și mă tem că dacă în seara aceasta s-ar trage din nou prin ferestre, oamenii ar fugi în toate părțile și nu s-ar mai întoarce niciodată înapoi.

Este foarte rău când ne gândim la lucrurile care se petrec astăzi, dar este dovedit că Dumnezeu care a fost în trecut este și astăzi Același. El este și astăzi Același Dumnezeu și așteaptă ca poporul Său să-și țină juruințele și promisiunile pe care l le-a făcut. Dar cât timp obținem totul atât de ușor, nu ajungem nicăieri și alunecăm tot mai departe. Și primul lucru pe care trebuie să-l știm, este că atunci când am ieșit din aceste lucruri, ne pierdem moștenirea.

Acum vom citi tot din **Levitic 25**, versetele **29** și **30**, pentru că aici este ceva ce aș vrea să vă arăt. Este un simbol și nu îl aduc ca să critic, ci sincer, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu în fața Căruia suntem și în prezența Căruia stăm în seara aceasta.

„Dacă un om vinde o casă de locuit într-o cetate înconjurată cu ziduri, să aibă drept de răscumpărare până la împlinirea unui an de la vânzare; dreptul lui de răscumpărare să țină un an.

Dar, dacă această casă, așezată într-o cetate înconjurată cu ziduri, nu este răscumpărată înainte de împlinirea unui an întreg, ea va rămâne pe veci a cumpărătorului și urmașilor lui; iar în anul de veselie să nu iasă din ea.”

Dacă un om vindea o casă în interiorul unei cetăți fortificate, avea la dispoziție un

an ca s-o răscumpere și s-o ia înapoi. Dacă nu o răscumpăra în timpul acela de un an, casa trebuia să rămână acolo pentru că era în interiorul zidurilor; nu putea fi luată gratuit la Jubileu. Trebuia să rămână acolo pentru că era dincolo de ziduri. Nu mai putea prinde niciodată Jubileul. Chiar dacă suna trâmbița, moștenirea aceea nu mai putea fi liberă.

Mă tem că noi ne-am întors și am făcut, pe la spate, unul din lucrurile împotriva cărora au predicat și au luptat din greu părinții noștri ca să ieșim din ele: ne-am organizat. Mă tem că prea mulți dintre penticostalii de astăzi s-au fortificat în unele denominațiuni, în unele organizații și nu vor auzi niciodată sunetul trâmbiței de Jubileu; nu se vor mai întoarce înapoi în moștenire.

Amintiți-vă că cei care erau fortificați într-un loc, nu puteau să plece liberi, ci rămâneau robi pentru tot restul vieții. Dacă moștenirea se afla într-un oraș fortificat, ei și moștenirea lor aparțineau stăpânului lor, dar dacă erau afară, în orașe mici care nu erau fortificate, erau considerate ca pământurile din câmpie, și la Jubileu erau liberi. Nu vreau să critic, ci vreau să vă spun adevărul biblic.

În aceste zile din urmă vedem că și biserica penticostală s-a organizat în diferite grupări, în loc să avem părtășie unii cu alții, și a respins călăuzirea Duhului Sfânt. Aceste învățături ne-a dezbinat și ne-au separat în mai multe organizații, iar când am făcut aceasta, ne-am pierdut moștenirea.

Dacă vom fi prinși între aceste ziduri unde nu putem accepta Cuvântul și Duhul Sfânt și luăm crezurile unei biserici, în loc de puterea și călăuzirea Duhului Sfânt, Jubileul nu va mai avea nici o însemnătate pentru noi. Indiferent cât de mult vei spune că mama ta ți-a lăsat ție moștenirea, și la fel tatăl tău, tu ai vândut-o! Te-ai zidit între niște pereți, ai intrat într-un crez și ai acceptat o dogmă care a fost injectată în părtășia ta, în loc să fii liber în Hristos și să lași Duhul Sfânt să te conducă.

De-a lungul timpului, de fiecare dată când biserica era scoasă afară, ei mergeau

imediat și se organizau din nou... Dacă L-ar fi lăsat pe Duhul Sfânt să scoată buruienile afară, să-i călăuzească și să le poarte de grijă, biserica ar fi ajuns mult mai departe duhovnicește decât este acum. Da.

Cum am spus, când se auzea sunetul trâmbiței care vestea Jubileul, bărbatul și familia lui puteau reveni la moștenirea lor originală. Trâmbița este Evanghelia. Când ei auzeau Aceasta și știau ce înseamnă, știau că Aceasta este moștenirea lor. Nu conta unde au pierdut-o, nici cât de departe s-au întors, tot ce trebuiau să facă era să vină și să primească înapoi moștenirea lor, pentru că aveau acest privilegiu. Întreaga lui familie putea să vină și să primească moștenirea.

Așa este cu bărbații și femeile de aici, din Louisiana, care știu lucrurile pe care le știm noi și pe care le-au auzit de la fratele nostru sau de la diferite persoane, de la experiența rusalistică avută cu ani în urmă. Și ce constatăm? Că suntem închiși între ziduri; că nu am mers destul de departe de zidurile care ne despart, și din cauza aceasta trebuie să auzim ce spune cineva, în loc să auzim ce spune: „Așa vorbește Domnul!”, ce are de spus Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la aceasta.

Aceasta este ziua veseliei, așa că haideți înapoi la moștenirea voastră originală, la adevăratul Duh Sfânt!

Amintiți-vă că robul putea să plece liber și nu trebuia să plătească nimic, nu trebuia să facă nimic; trebuia doar să se ridice și să plece. Aceasta era tot ce trebuia să facă dacă cunoștea sunetul trâmbiței: să meargă înapoi. Ei trebuiau să cunoască sunetul trâmbiței pentru că erau fiii lui Dumnezeu.

Isus a spus în Ioan 8.35 că fiul rămâne pentru totdeauna în casă. Robul nu rămânea, dar fiul rămânea: „*Și robul nu rămâne pururea în casă; fiul însă rămâne pururea.*” Amintiți-vă că el este un fiu, nu un rob. Dacă este fiu, este născut ca fiu, pe când robul este cumpărat sau primit.

O, nu există aderare la biserică! Nu există nici un loc în Biblie care să spună așa ceva. Voi nu puteți să vă alăturați Bisericii, pentru că Biserica este Trupul tainic al lui Isus Hristos; tu trebuie să te naști în ea prin botezul Duhului Sfânt. Deci nu există nimic prin care ai putea adera la Biserică.

Dacă veți citi Apocalipsa 17 din „Diaglott” (o traducere a Noului Testament făcută cu textul grec original și o traducere engleză cuvânt cu cuvânt), din manuscrisele originale ale Vaticanului, veți vedea că acolo scrie: *„Și ea era plină de nume hulitoare.”* Biserica curvă și fiicele ei. Ea este o curvă și are multe fiice asociate cu ea. Prima biserică organizată s-a ridicat după Conciliul de la Niceea. Atunci a fost înființată Biserica catolică, o organizație, și ea a avut mai multe fiice.

Dacă veți citi în traducerea King James, acolo scrie: *„Ea a avut nume de hulă,”* dar în „Diaglott” scrie: *„Și ea era plină de nume hulitoare.”* Este o diferență mare între „nume de hulă” și „nume hulitoare.” Dumnezeu să mă ierte dacă greșesc, dar aceasta înseamnă că bisericile și-au luat nume creștine, dar trăiesc ca lumea, se poartă ca lumea și fac lucrurile lumii, aducând astfel numai batjocură și rușine asupra Bisericii adevărate a Dumnezeului celui Viu. Ei se unesc cu acestea.

Voi puteți adera la cortul metodist, la cortul presbiterian sau la cel pentecostal, dar nu puteți adera la Biserică. Voi trebuie să vă nașteți în Biserică prin botezul Duhului Sfânt. Acesta este adevărul.

Să mergem mai departe și vom vedea unde vom ajunge. Amintiți-vă că *„fiii rămân pururi în casă.”* Ei sunt aduși acolo prin alegerea mai dinainte a lui Dumnezeu:

„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim... înfiați prin Isus Hristos.” (Efeseni 1.4-5). Ei sunt fiii care se nasc în Biserica lui Dumnezeu și rămân acolo pentru totdeauna. Ei sunt născuți acolo ca fii, nu aderă. Așa este corect.

Amintiți-vă că robul își primește plata pentru ceea ce face și nu poate fi eliberat

niciodată în Jubileu. Nu, domnilor. Dacă nu s-a născut israelit, robul nu era eliberat în Jubileu. El trebuia să se nască israelit ca să poată fi eliberat în Jubileu.

Mulți oameni își primesc răsplata. Astfel, Isus a spus despre fățarnici: „Adevărat vă spun că și-au luat răsplata.” (Matei 6.16). Dar tu ești diferit.

Da, aceasta a spus Isus despre evrei în Ioan 8.

Ei l-au zis: „Noi suntem sămânța lui Avraam și n-am fost niciodată robii nimănui. Cum zici Tu: „Veți fi slobozi”?”

„...robul nu rămâne pururea în casă; fiul însă rămâne pururea.” (v. 33,35).

Dar când El i-a făcut slobozi, n-au mai fost robi, ci au devenit fii și împreună moștenitori cu El în Împărăție. Același lucru este valabil și pentru Biserică: noi suntem moștenitori cu Hristos, în Împărăție, moștenitori a tuturor lucrurilor lui Dumnezeu, prin El.

Noi vedem că biserica s-a dus în aceeași direcție în care s-au dus înaintașii ei când au format prima organizație, acest lucru repetându-se tot timpul de-a lungul veacurilor. Dar ei nu vor fi liberi niciodată; robii nu vor fi liberi niciodată. Ei nu vor asculta Cuvântul și nu-L vor crede. Și robii auzeau sunetul trâmbiței când preotul acela trecea călare anunțând că fiecare om este liber; sunetul eliberării răsuna peste tot, în toate ținuturile, și fiecare om care a fost născut evreu, știa că putea reveni la moștenirea lui. Nu conta cât de departe a fost vândut, nici ce s-a întâmplat, el putea merge înapoi pentru că a fost născut în casă. El a fost născut în casa tatălui său, dar robul nu știe nimic despre aceasta. Oh, Doamne!

Ambii sunt sub același stăpân, vânduți robi păcatului.

Mulți dintre pentecostali sunt vânduți în același mod și sunt robi în seara aceasta. Oh, frate, întoarce-te! Du-te înapoi la moștenirea originală! Fiecare dintre voi să facă aceasta! Întoarceți-vă și mergeți înapoi! Este timpul să ne întoarcem!

Robii păgâni nu puneau face acest lucru; ei nu știau nimic despre aceasta. La urma urmelor, păgânul este un necredincios, un necredincios al Cuvântului. Astfel, mulți vor lua dogmele, ritualurile și crezurile unei biserici, în loc să asculte adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, iar când afară chiar răsună Cuvântul adevărului, ei nu vor înțelege și nu vor ști despre ce vorbești. Mai mult, te vor numi holly-roller, nebun și în toate felurile, așa cum au făcut părinții lor acum cincizeci de ani, în Louisiana.

Așa au făcut și în zilele lui Pavel. Astfel, el a spus: „...mărturisesc că slujesc Dumnezeului părinților mei după Calea pe care ei o numesc partidă,” adică „erezie.” (Fapte 24.14). Vedeți, păgânul nu știe nimic despre aceasta, deși pretinde că are și el ceva. Adevărul este că păgânul este un necredincios, un necredincios al Cuvântului lui Dumnezeu. Aceasta îl face de fapt păgân: faptul că nu crede Cuvântul.

Alegea lui Dumnezeu este numai pentru cei hotărâți mai dinainte. Acesta este modul în care lucrează și astăzi: „...nu atârănă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu, care are milă.” (Romani 9.16). Deci, Dumnezeu este Cel ce face aceasta, Dumnezeu, prin îndurarea Sa.

Isus a spus: „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis...” și: „Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.” (Ioan 6.44, 37). Cel ce a ales Biserica înainte de întemeierea lumii este harul lui Dumnezeu.

Biserica aleasă de El, va asculta Cuvântul lui Dumnezeu. Cei aleși vor pune deoparte orice crez, orice organizație sau denominațiune care este contrară Cuvântului, și vor sluji lui Dumnezeu prin puterea Duhului Sfânt. Amin. Ei cunosc cu siguranță însemnătatea sunetului trâmbiței pentru că „Oile Mele ascultă glasul Meu.” (Ioan 10.27). Cineva zice: „Ce vrei să spui?” Ele ascultă Cuvântul.

„Acesta este Glasul lui Dumnezeu?”

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...” „Oile Mele aud aceasta și cred. Ele cunosc **Glasul Cuvântului** și nu vor urma un străin. Ele nu ascultă aceste crezuri, nu aud aceste dogme și aceste lucruri care au fost injectate pentru a face o organizație în loc de „un trup”, pentru că așa a spus Dumnezeu în Evrei: *„Tu n-ai voit nici jertfă, nici prinos, ci Mi-ai pregătit un trup,”* un trup de credincioși, un trup care a fost născut. (Evrei 10.5).

Înainte de a fi un trup uman, înainte de a acționa ca un om, înainte de a putea merge ca un om, înainte de a vorbi ca un om, trebuia să mă nasc om. Cum ar putea ști un copac cum am procedat? Cum ar putea spune vreodată: „Voi face așa.”? Singurul mod în care ar putea face aceasta, ar fi să se nască la fel ca mine.

Biserica a murit prin faptul că s-a organizat și i-a tras pe oameni departe, i-a dus după un crez. Dar pentru a fi un fiu al lui Dumnezeu, trebuie să fii născut din Duhul lui Dumnezeu. Atunci vei deveni asemenea lui Hristos și vei face lucrările lui Hristos; vei fi un creștin adevărat și vei acționa ca un creștin născut din Același Duh. Aceasta nu este ceva de răs.

Priviți gruparea penticostală de la începutul lucrării rusalistice. Dacă penticostalii de astăzi ar acționa în același mod ca ei, ar fi născuți din același Duh. Acesta este motivul pentru care oamenii nu înțeleg ce este cu biserica: ea a început să crească rece și formală, pentru că a părăsit călăuzirea Duhului Sfânt și merge după crezuri.

Alții nu cunosc sunetul trâmbiței. Robul vândut este legat pentru totdeauna, din generație în generație. Așa spune Biblia. Oricine intra în locul acela fortificat și cumpăra o proprietate, era legat; nu putea să-și răscumpere proprietatea în anul de veselie. Nu putea să iasă liber și nu putea s-o răscumpere, ci rămânea din generație în generație a celui care a cumpărat-o. Aceasta spune Scriptura aici. El trebuia să rămână acolo cu proprietatea lui, pentru că acolo era moștenirea lui: în

locul acela fortificat. El nu era liber să se întoarcă pentru că era vândut.

Fratele Bosworth, cred că vă amintiți de el, mi-a zis odată: „Într-o seară, am întrebat-o pe o fată, în Toronto, Canada: „Ești creștină?”, iar ea mi-a răspuns: „Eu aprind în fiecare seară o lumânare.” Vedeți? Aceasta este tot ce știa ea despre creștinism.

Odată, am întrebat-o pe o femeie dacă este creștină, iar ea mi-a răspuns: „Vreau să știi că eu sunt americană.” „Aceasta nu are nimic a face cu creștinismul”, i-am răspuns eu. Altă dată, m-am dus să mă rog pentru o femeie, iar vecina ei de pat, mi-a spus: „Trage perdeaua!”

„Ei bine, dar nu am vrut decât să mă rog”, am zis eu, dar ea a insistat:

„Trage perdeaua aceea!”

„Bine. Aceasta arată că nu ești creștină.”

„Noi suntem metodiști”, a spus ea.

„Aceasta mărturisește foarte clar că nu ești creștină.” Vedeți? Dacă spui: „Baptist”, acesta este numai un nume hulitor. Dacă spui: „metodist”, este tot un nume hulitor. Putem spune „Amin!” la aceasta?

Poate ziceți: „Bine, frate, dar cu penticostalii cum este?” Dacă nu este o experiență, o naștere din nou ca la început, este tot un nume hulitor... Corect. Vedeți? Ei nu se cunosc unii pe alții, nu cunosc părtășia. Tot ce știu este crezul lor și s-au așezat într-o organizație sau denominațiune.

Nu este nici o problemă dacă doriți să aparțineți de ele, dar nu le asociați cu Biserica, pentru că Biserica este un buchet de credincioși născuți din nou care sunt în Hristos prin Duhul Sfânt; conduși de Duhul lui Dumnezeu. Ei nu sunt din lume și sunt diferiți de lume. Aceasta îi face ceea ce sunt. Viața lor este ascunsă în Hristos, sunt morți în Hristos, ascunși și sigilați prin Duhul Sfânt. Ei sunt departe de lucrurile lumii, dar robul este legat din generație în generație.

O altă femeie mi-a spus: „Ei bine, eu sunt luterană. Mama mea a fost luterană și la fel bunicul.” În ordine. Robi legați din generație în generație. Voi nu veți fi niciodată eliberați ca să mergeți în Jubileu. Puteți predica Cuvântul, puteți vedea Duhul Sfânt vindecând bolnavii, deschizând ochii orbilor, să vorbiți în limbi și să le tălmăciți și totul să fie întocmai, să fie biblic, dar nu recunoașteți sunetul trâmbiței. Acesta este adevărul. Ei nu cunosc sunetul trâmbiței pentru că s-au vândut, și-au pus moștenirea înapoi, între ziduri.

Același lucru l-a făcut biserica noastră pentecostală. Da, ei s-au dus înapoi, s-au înrobit după acele ziduri după care nu aud Cuvântul lui Dumnezeu.

Ei spun: „Dacă nu vin pe calea aceasta, dacă nu vin la adunarea noastră, ei bine, sunt greșiți! Dacă numele tău nu este scris în registrele noastre, nu poți merge în răpire.”

Numele tău este scris în Cartea Vieții Mielului și a fost scris acolo înainte de întemeierea lumii, așa că nu există nimic să-l poată șterge afară de acolo. *„Oile Mele ascultă glasul Meu; ele nu merg deloc după un străin.”* (Ioan 10.27,5). Da, domnilor.

Dacă un om sărăcește și ajunge rob, poate fi răscumpărat de o rudă; un răscumpărător înrudit poate veni să-l răscumpere în anul de veselie.

Ce tablou minunat pentru Hristos! Dacă un pelerin este prins, legat și vândut între

zidurile acelea bogate, vândut unei organizații bogate, un frate cu drept de răscumpărare, care știe că este acolo, își pune Biblia sub braț și se duce după el. Este o rudă, pentru că are același Duh și este născut în același fel... Du-te și cheamă-l afară de acolo!

El este o rudă salvatoare. Ce minunat ne-a fost descris acest tablou în cartea lui Rut! Atunci când Boaz a luat locul unui răscumpărător înrudit, L-a simbolizat pe Hristos.

Biserica este ca Israelul când a ieșit din Egipt. Când Israelul era în Egipt, Dumnezeu l-a chemat, prin harul Său minunat, să intre în odihna Sa, fără nici o organizație sau altceva de felul acesta. Harul le-a trimis un profet; harul le-a dat un Stâlp de Foc; harul le-a dat un miel de sacrificiu. Harul le-a dat putere și izbăvire; harul le-a dat biruință și tot ce au avut nevoie. Au dansat în Duhul, au strigat și L-au lăudat pe Dumnezeu pentru aceasta.

În timp ce dansau pe malul Mării Roșii, ei nici nu bănuiau că le vor trebui patruzeci de ani să ajungă în țara făgăduită. Erau doar la câteva zile depărtare, dar au făcut o greșală gravă, când au cerut Legea în locul harului. În Exod 19, ei s-au întors de la calea lui Dumnezeu, ca să aibă o cale proprie. „Vrem să facem și noi ceva!” Aceasta a fost tot timpul dorința omului.

Amintiți-vă că aceasta a fost ideea omului, că aceasta este natura lui. Adam a făcut aceasta în grădina Eden. Astfel, după ce a căzut în păcat, în loc să meargă la Dumnezeu ca să primească har, a încercat să-și facă singur o învelitoare; și de atunci, omul a încercat tot timpul să aibă ceva a face cu răscumpărarea, când ea este oferta gratuită a harului lui Dumnezeu. Tu nu poți face nimic pentru a te salva singur, nu există nici o cale s-o poți face, dar omul vrea să aibă și el un aport în ea.

Cu cincizeci de ani în urmă, mamele și tații voștri, ai pentecostalilor de astăzi, au ieșit din organizațiile lor și au strigat și L-au lăudat pe Dumnezeu pentru că i-a eliberat. De ce astăzi îți râd în față când le vorbești despre organizație? Ei au fost

liberi cândva. Da, domnilor. Au strigat și L-au lăudat pe Dumnezeu, au vorbit în limbi și au fost însoțiți de semne și minuni, pentru că Duhul Sfânt a venit jos și ei L-au văzut pe Hristos în mijlocul lor. Ei au suferit, și-au vărsat sângele, și au fost prizoniți și batjocoriți pentru El.

Dar ce-au făcut acum? Același lucru pe care l-a făcut și Israelul. Au făcut aceeași greșală: au vrut să se organizeze. Ce a făcut prin aceasta Israelul? Au refuzat călăuzirea Duhului Sfânt. Ei nu au vrut să accepte să fie conduși de Moise, iar Core, Datan și Abiram, au încercat chiar să-i ia locul. Vedeți? Ei nu au vrut conducerea pe care le-a oferit-o Dumnezeu.

Nici biserica de astăzi nu vrea conducerea pe care ne-a oferit-o Dumnezeu, ci încearcă să se gândească la o altă cale. Astfel, ei își educă oameni pe care îi trimit înapoi cu o experiență teologică.

Oh, aș prefera să-mi predice mai degrabă un om care nu știe nici măcar Abecedarul, care nu a fost niciodată într-un seminar teologic, dar a trăit o experiență cu Dumnezeu undeva lângă niște tufișuri și este plin cu Duhul Sfânt. Cu siguranță! Lăsați-l să fie condus de Duhul Sfânt și Dumnezeu va face ca toate lucrurile să meargă în direcția Lui. Un astfel de om este ca un magnet, nu se poate ascunde pentru că este ca o casă care arde pe o vreme cu vânt puternic; nu-l poți pune afară pentru că arde. El este în clocot pentru Hristos și nu poți face nimic să-l oprești. Da.

Dar ce-au făcut penticostalii? Exact același lucru pe care l-a făcut Israelul. Oh, ei au avut biruințe, au strigat, au dansat și au vorbit în limbi la revărsarea Duhului acum cincizeci de ani, aici, jos în Louisiana, dar așa cum Israelul a dorit să facă și el ceva, să aibă un merit, așa a făcut și biserica penticostală. S-a organizat și a format „Adunările lui Dumnezeu”, iar după aceasta, vin celelalte. Cred că se numesc „Uniți” sau așa ceva; apoi a venit alta, apoi alta, și tot așa, până când au ajuns unde sunt astăzi. Dar știți ce ați făcut prin aceasta? Același lucru pe care l-a făcut Israel: când au respins Planul hotărât de Dumnezeu pentru ei, au început să rătăcească. Exact aceasta face biserica astăzi: rătăcește și ia totul în organizație:

fumători, oameni nesfințiți, bărbați căsătoriți de patru sau de cinci ori și orice altceva, și îi lasă să predice; ia un cântăreț de muzică country dintr-o casă de șobolani, unde a cântat toată noaptea, iar în seara următoare îl lasă să cânte pe platformă. Este o rușine pentru Biserica Dumnezeului celui Viu și să se gândească la asemenea lucruri! Cu siguranță.

Ce au făcut prin aceasta? Au aruncat Cincizecimea deoparte și și-au pus nume hulitoare. Chiar și numele care ar trebui să fie sfânt este aruncat în mocirlă, deoarece se spune: „El este pentecostal; ea este pentecostală. Uită-te la ei ce fac, deși spun că sunt pentecostali!” Acesta este adevărul. Nume hulitoare. Da, acesta este adevărul.

Da, domnilor, ei au făcut o greșală fatală când au făcut lucrul acesta și au rătăcit timp de patruzeci de ani. Da, au rătăcit patruzeci de ani, deși nu erau mai departe de cinci zile de țara făgăduită. De unde au trecut Marea Roșie până la intrarea în țara făgăduită sunt aproximativ patruzeci de mile (64,37 Km), ceea ce înseamnă o călătorie de trei sau patru zile. Dar au făcut propria lor alegere.

Și biserica ar fi fost în seara aceasta o biserică slăvită, fără pată sau zbârcitură, dacă părinții ar fi acceptat și ar fi rămas cu Duhul Sfânt prin care Dumnezeu i-a scos afară din organizațiile lor. Dar ei s-au dus înapoi în ea, exact ca un câine care se întoarce la ce vărsase și ca un porc la băltoaca din care ieșise. Ei s-au întors în organizație, și din cauza aceasta, noi trebuie să rătăcim prin pustie încă cincizeci de ani. Dar atunci va veni un timp când Dumnezeu va spune: „Ai rătăcit destul de multă vreme în jurul acestui munte! Vino, căci este vremea să mergem sus!”

Fie ca aceasta să fie experiența Louisianei acum, în acest Jubileu! Fie ca aceasta să fie experiența noastră, acum, când Dumnezeu le va vorbi din nou oamenilor din această generație, fiilor lor, prin Duhul Sfânt, așa cum a făcut-o în urmă când bătrânii luptători, au luptat și au murit.

„Dacă te botezi în Numele lui Isus, nu vom mai avea nici o legătură cu tine! Dacă

face aceasta, noi vom avea aceasta și alte lucruri!” Bătrânii luptători sunt morți. Așa este.

Este timpul să vă ridicați în Numele lui Isus Hristos și să vă purtați ca niște fii de Dumnezeu, ca să puteți auzi sunetul trâmbiței Evangheliei Cuvântului lui Dumnezeu și să vă întoarceți în acest Jubileu. Voi sunteți frați pentru că nu sunteți organizați! Voi nu puteți fi organizați pentru că sunteți născuți ca fii ai lui Dumnezeu. Dacă robii doresc să rămână în locurile fortificate, lăsați-i să stea acolo, dar voi sunteți liberi. Amin. Tu ești liber! Haideți să ne întoarcem la moștenirea noastră, să ne întoarcem la început și să ne lăsăm călăuziți de Duhul Sfânt.

Acesta este punctul în care a greșit Israelul; aceasta este greșeala pe care o fac oamenii: refuză călăuzirea Duhului Sfânt. Astfel, după ce le-a fost împărțită moștenirea, copiii lui Israel au privit în jur și au vrut să fie ca restul lumii; și-au dorit un împărat ca să fie ca celelalte popoare.

Bătrânul profet Samuel... Profeții au fost întotdeauna calea prin care Dumnezeu le-a vorbit oamenilor, deoarece „*Cuvântul vine la profeți.*” Când a auzit cererea poporului, Samuel s-a ridicat și a zis: „V-am cerut vreodată bani sau v-am spus ceva în Numele Domnului și nu s-a împlinit?”

„Așa este,” au răspuns ei. „Nu ne-ai cerut niciodată bani și nu ne-ai spus niciodată ceva greșit în Numele Domnului, ci totul s-a împlinit întocmai.”

„Atunci stați departe de lucrurile lumii și nu cereți un împărat care să domnească peste voi, pentru că Împăratul vostru este Dumnezeu.”

Aceasta l-a supărat pe Dumnezeu. Samuel a plâns înaintea Domnului, dar Domnul i-a zis: „*Ascultă glasul poporului în tot ce-ți va spune, căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine Mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei.* Tu ești numai un instrument prin care lucrez, așa că lasă-i să aibă aceasta.”

Și noi știm că au primit exact ce și-au dorit și vom găsi durerea care a urmat după aceea. Dumnezeu este Împăratul lor! Dumnezeu este Împăratul nostru! Duhul Sfânt este Conducătorul nostru! Dumnezeu ne-a dat Duhul Sfânt, așa că haideți să stăm pe aceasta! Să luăm Biblia ca Îndrumător, ca să vedem dacă Acesta este sau nu Duhul Sfânt. Duhul Sfânt nu poate promite ceva aici și să-l nege dincolo, ci trebuie să facă întocmai cum a spus, ca să rămână Dumnezeu. În ordine. El trebuie să rămână Același de fiecare dată. Da.

Ei s-au îndoit de Samuel, deși Samuel avea Cuvântul Domnului și li l-a spus.

Israelul a strigat și a dansat pe malul mării. Desigur, ei au avut un timp minunat, dar apoi au rătăcit patruzeci de ani prin pustie. V-ați gândit vreodată ce au făcut ei în pustie? V-ați gândit vreodată ce a făcut Israelul? Dumnezeu i-a binecuvântat. Sigur că da. Ei au avut grădinile lor, culturile lor; s-au căsătorit cu soțiile lor și și-au crescut copiii. Dumnezeu i-a binecuvântat. Dumnezeu a binecuvântat și mișcarea pentecostală. Sigur că da, dar țineți minte că nu acesta este motivul pentru care i-a scos Dumnezeu din robie; El nu i-a scos ca să trăiască în pustia aceea, ci trebuiau să fie doar în trecere pe acolo, în călătoria lor spre țara făgăduită.

Biserica trebuia să meargă înainte spre promisiunea deplină. În seara aceasta, biserica ar trebui să fie în slava strălucirii ei; ar trebui să fie în așteptarea venirii Domnului, dar în loc să facă aceasta, este risipită pretutindeni, fiecare întrebându-se cine este corect: „Este corectă biserica aceasta sau este corectă cealaltă? Voi adera la aceasta și voi vedea cum este.”

Oh, întoarce-te! Stai departe de lucrurile acestea! Ce s-a întâmplat cu noi din cauza aceasta? Ce s-a întâmplat și cu ei. Pe ei i-a făcut să rămână în pustie, iar pe noi ne-a adus înapoi, în aceeași vomă din care am ieșit afară. Noi ne-am organizat și am ajuns înapoi, în aceeași mizerie din care am ieșit.

Chiar nu puteți înțelege că Dumnezeu nu a avut niciodată o organizație, că nu a însărcinat niciodată vreuna și n-a vorbit niciodată de vreuna, ci a fost întotdeauna

Împotriva acestui lucru? Dumnezeu vrea să-i conducă El însuși pe oameni, pentru că oamenii nu pot să se conducă singuri. Ei spun: „Ei bine, majoritatea a hotărât...”

Atunci când Iosafat s-a aliat cu Ahab, s-a dovedit că hotărârea majorității a fost o mare greșeală, un fals.

Ei au spus: „Ne-am gândit...” „...Hai să-L întrebăm pe Domnul.” Acest lucru suna cât se poate de biblic. Astfel, au zis: „Ramot din Galaad ne aparține nouă. Dumnezeu ni l-a dat nouă. Copiii evrei ar fi trebuit să mănânce grâul de acolo, dar iată că îl mănâncă vrăjmașii noștri. Nu crezi că ar trebui să mergem și să-l luăm înapoi?”

Iosafat era un om bun, dar era într-o companie greșită. În aceeași situație sunt grupările pentecostale în seara aceasta: oameni buni, metodiști, baptiști, dar ei sunt într-un loc greșit, pentru că Rusaliile nu sunt o organizație, ci sunt o experiență. Vedeți? Mulți oameni buni au ajuns într-o companie greșită prin faptul că au ascultat de dogmele omenești și au respins Cuvântul. Acesta este adevărul.

Notați! Iosafat a spus: „Nu ar trebui să-L întrebăm pe Domnul?” Și Ahab i-a răspuns: „Sigur că da. Oh, ar fi trebuit să mă gândesc la aceasta! Am acolo jos, patru sute de proroci buni, toți evrei. Voi trimite și îi voi aduce aici.” Astfel, acei proroci au venit înaintea lor și toți au prorocit. Zedechia, și-a pus două coarne și a zis: „Du-te sus...” Desigur, suna logic. Ei au zis: „Dumnezeu ne-a dat țara aceasta, deci este a noastră.”

Dar există ceva în legătură cu aceasta: Ei trebuiau să se supună lui Dumnezeu ca să rămână în țara aceea.

Aceasta este calea și în seara aceasta, pentecostalilor! Voi ați nesocotit porunca lui Dumnezeu atunci când v-ați organizat și v-ați separat. Tu poți să te numești pentecostal, dar nu ești! Ca să fii pentecostal trebuie să întrunești anumite condiții:

Viața lui Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, să curgă prin tine, ca El să se poate manifesta și dovedi că este Același Dumnezeu și poate lucra prin tine. Acum știm aceasta.

Ahab a spus: „Ei bine, toți au spus: „Du-te că Domnul este cu tine! Du-te și alungă-i de acolo pentru că pământul acela ne aparține nouă!”

Dar Iosafat era un om duhovnicesc și aceasta nu a sunat chiar corect pentru el, așa că a zis: „*Nu mai este aici niciun proroc al Domnului, ca să-L putem întreba?*” Și Ahab i-a răspuns: „De ce să mai consulți încă unul când aici este o organizație întreagă, toți episcopi și preoți? Toți stau aici și vorbesc ca unul. De ce să mai aducem unul?”

„Dar, cu siguranță, mai este încă unul,” a insistat Iosafat.

„Da, mai este unul,” a spus Ahab, „dar îl urăsc!” De ce îl urau? Desigur, ei îl urau pentru că el era un profet adevărat.

„Este Mica, fiul lui Imla, dar organizația l-a pus deoparte și nu mai are nici o legătură cu el.”

„Să auzim ce spune și el,” a spus Iosafat.

„Oh,” a zis Ahab, „dar îl urăsc!”

„Dar Iosafat a zis: „*Să nu vorbească împăratul așa!*”

Astfel, unul dintre preoți a alergat la Mica și i-a zis: „Toți episcopii și ceilalți au spus

așa și așa, deci trebuie să spui și tu la fel ca ei!” dar „Mica a răspuns: „*Viu este Domnul că voi vesti ce-mi va spune Domnul.*” Amin.

Oh, ar trebui să-l avem aici pe fratele Zepp, ca să cânte pentru noi corul: „Amin!” Da, domnilor! Spune ce ți-a pus Dumnezeu pe buze! Un profet este un profet, el este un prevestitor, și el nu va spune nimic altceva decât Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este adevărul.

Deci, Mica a spus: „Voi spune numai ceea ce spune Dumnezeu.” Și el i-a spus lui Ahab: „*Lasă-mă în noaptea aceasta să văd ce va zice Domnul*”, iar în dimineața următoare a venit cu „*Așa vorbește Domnul.*” De ce? Mica a verificat vedenia. El a știut că profetul adevărat care fusese înaintea lui și la care venise Cuvântul Domnului, spusese adevărul; a știut că el l-a blestemat pe Ahab și a spus că sângele lui va fi lins de câini, și despre Izabela a spus că va fi aruncată în câmp și mâncată de câini.

Mica știa că nu putea ieși nimic bun dintr-un fățarnic.

Vă spun! Dumnezeu nu va binecuvânta niciodată biserica, atâta timp cât este organizată și se pune de partea pe care Dumnezeu a blestemat-o. Arătați-mi un grup de oameni în mijlocul cărora Dumnezeu a ridicat o trezire prin metodiști, baptiști, prezbiterieni, luterani sau oricare altă organizație. Când s-au organizat, ei au murit și nu s-au mai întors niciodată înapoi. Cum poate Dumnezeu să binecuvânteze ceea ce a blestemat?

Oh, întoarce-te, Louisiana! Anul de veselie este aici. Întoarceți-vă la rădăcinile voastre, întoarceți-vă la moștenirea voastră! Categorie.

Notați-vă! Ahab s-a dus la luptă și și-a pierdut viața. A fost întocmai cum a spus Mica în profeția sa; el a știut că vedenia pe care o primise era exactă față de Cuvântul lui Dumnezeu. Desigur.

Ce am făcut noi? Același lucru ca Ahab. Ne-am pus o mulțime de consilieri care merg în alt loc din Scriptură. Ei pot spune: „Iuda s-a dus și s-a spânzurat,” apoi citează: „Du-te și fă la fel ca el.” Vedeți? Aceasta nu se aplică corect în Scriptură. Trebuie să fie exact ce spune Ea, fără nici o interpretare proprie; trebuie citit exact cum a fost scris. Așa trebuie să fie! Și dacă vă întoarceți întotdeauna la Cuvânt, Dumnezeu trebuie să-L onoreze, pentru că El veghează asupra Cuvântului Său ca să-Și împlinească promisiunile.

Ce a făcut organizația cu noi? În primul rând, ne-a slăbit credința. Am aici zece pagini despre ceea ce a făcut aceasta cu noi, dar voi sări peste o parte din ele.

Deci, primul lucru pe care l-a făcut organizația, a fost că ne-a slăbit credința prin faptul că ne-a despărțit. Astfel, dacă vedem un frate, dintr-o altă organizație, vorbind în limbi, primind Duhul Sfânt și făcând aceleași lucruri pe care le facem noi, îl punem deoparte deoarece am fost învățați că este un fățarnic bătrân, pentru că nu crede ca grupul nostru.

Biblia spune că noi nu suntem separați, ci alcătuim un singur trup. Suntem una în credință, în învățătura Bibliei și în umblare. Dar faptul că am cedat aceasta, ne-a slăbit credința și ne-a paralizat. Da, domnilor.

Ce a făcut aceasta? A făcut din vulturi, care sunt păsări ale cerului, găini, păsări legate de pământ. Găina este tot o pasăre, însă este legată de pământ. Ea își face cuibul jos, unde poate veni orice nevăstuică să-i mănânce ouăle și puii. Dar un vultur nu poate fi atins de nimic. El își face cuibul sus, unde nu poate ajunge nici un dușman.

Voi știți că Dumnezeu își aseamănă moștenirea cu vulturii. Așa este. Dar noi am obținut o grămadă de pui pentecostali și nu vulturi. Cum am reușit? Prin faptul că le-am dat hrana găinilor, dogme și crezuri, în loc să le dăm Cuvântul Dumnezeului celui Viu. Am luat-o, am schimbat-o și am făcut ce am vrut din Biblie, ca să putem face o organizație. Am adăugat dogme omenești, exact cum a făcut biserica

catolică. Nu este de mirare că ea este mama curvelor.

Da, domnilor, ei le dau credincioșilor hrană pentru pui: crezuri denominaționale, așa că trăiesc cu acestea. Este tot ce știu. Sunt legați de pământ și nu știu cum să-și ridice picioarele, să pășească în prezența lui Dumnezeu și să-și revendice biruința. Ei nu știu cum să-L laude pe Dumnezeu și nu știu cum să primească vindecarea divină. Puteți vorbi cât vreți cu ei, căci vor rage ca un catâr, deoarece nu știu nimic despre aceasta.

Vă rog să mă iertați dacă am fost prea dur sau dacă am spus ceva greșit. N-am vrut să spun nimic rău, însă doresc să-i aduc pe oameni în punctul în care să poată vorbi despre vindecarea divină, să se întoarcă înapoi, pentru că toți, chiar și grupările noastre pentecostale, neagă aceasta.

Știați că Biserica romano-catolică a ieșit din biserica de la Rusalii? I-au trebuit două mii de ani să ajungă în starea în care este astăzi, dar lăsați biserica pentecostală să alerge în modul cum este acum și în o sută de ani va fi mai rea decât biserica romană. Aceasta produce înlocuirea Cuvântului cu dogme și crezuri: nașteți pui de găină în loc de vulturi.

Dumnezeu este laHVeH Vulturul, iar copiii Lui sunt acești vulturași micuți. Frate, ei știu cum să facă o plimbare până sus, în albastrul cerului, deasupra tuturor acestor încurcături de aici și merg mai departe. Ei nu doresc niciuna din adunările din hambar, ci zboară în locurile cerești, unde sunt stelele, și respiră aerul curat. Da, domnilor. Oh, da!

Dar aceștia de jos, au modernizat adunările, aceasta este tot ce au făcut. Și au mai făcut ceva: au adus imoralitatea în viața femeilor noastre. Acesta este adevărul. Iar bărbaților, fraților noștri le-au spus: „Dacă nu le accepți așa, te vom da afară. Îți luăm carnetul de părtășie și nu vei mai putea predica nicăieri, pentru că te vom denigra și-i vom face pe toți să te respingă.” Astfel, ei se tem să ia poziție, iar aceasta scoate afară puiul din ei.

Scutură-te, frate! Vino înapoi! Tu ești vultur, așa că nu lăsa pe nimeni să-ți spună că ești un uliu sau un pui de găină! Scuzați-mă. Tu ești un vultur, nu un șorecar! Da, domnule! Ești un vultur și nu-ți pasă de denotațiuni și de vechile lor crezuri moarte. Să ne întoarcem la Jubileu, pentru că noi suntem vulturi și zburăm în locurile cerești. Amin. Un vultur poate zbura în locurile în care nici o altă pasăre nu se poate gândi să meargă. Dacă ar încerca să-l urmeze, s-ar dezintegra. Vulturul este o pasăre deosebită, construită special. Da, într-adevăr.

Ascultați-mă! Un om care este născut din Duhul lui Dumnezeu, este un bărbat deosebit, o femeie deosebită; ei sunt construiți special. Aleluia! Ei sunt născuți din Duhul Sfânt și știu ce să facă și cum să acționeze, pentru că sunt fii de Dumnezeu. Amin. Acesta este adevărul.

Femeilor noastre ar trebui să le fie rușine să-și taie părul, și totuși o fac. Ele știu că este greșit să se machieze și totuși se machiază. Cine fac aceasta? Penticostalii.

Nu demult, am fost la o renumită biserică penticostală de aici. Eu am început să predic Cuvântul și am atins și partea aceasta. Știți ce au făcut? Aproape toți s-au ridicat și au ieșit afară. Acolo erau femei cu părul tuns scurt, Ricky și Elviși, și deși arătau așa, mulți erau învățători de școală duminicală. Dar eu le-am spus: „Grămada aceasta de pui, nu pot sta la carnea proaspătă și bună.” Așa este drept.

Avem nevoie de Duhul Sfânt. Vulturii mănâncă mâncare pentru vulturi. Ei nu trăiesc din crezuri, ci din Duhul Sfânt, din Hristos. Vulturii adevărați ai lui Dumnezeu au trebuit să se nască deosebiți.

Puii de găină spun: „Și eu sunt pasăre.” Știu că ești pasăre, așa este, dar nu ești vultur. Ei nu aud Cuvântul, nu pot să-L suporte și nu pot primi umplerea. Pur și simplu nu o pot lua. De ce? Pentru că nu știu nimic despre aceasta.

Vă spun în mod solemn că adunările noastre au paralizat. Adunările noastre au

paralizat prin pătrunderea modei în ele, prin modernism. Astfel, am obținut biserici mari și frumoase, organizații mari și frumoase, doctori mari și buni în divinitate, dar am pierdut Duhul și călăuzirea Lui.

Eu am avut ocazia s-o cunosc pe doamna McPherson, soția lui Rolph McPherson, o creștină minunată. Luam cina cu unul dintre oamenii de afaceri creștini și discutăm... iar fratele Teeford mi-a zis: „Frate Branham mă întreb de ce nu ai venit să ne vezi?” Sora McPherson a venit cu mult timp în urmă dintr-o veche „casă de modă” pentecostală. Tatăl și mama ei au fost printre pionierii mișcării rusalistice.

„Ei bine...” am spus eu și el a zis:

„Trebuie să vorbim despre un alt frate care a înființat o biserică mare și a luat aproape tot ce aveau în vechea biserică.”

„Ei bine,” am răspuns, „eu nu pot să laud biserica de aici, dacă ei s-au apucat să construiască o biserică de milioane de dolari, deși aveau deja una. Ei fac aceasta în timp ce copiii flămânzi mănâncă din tomberoanele de gunoi.”

Când am ajuns să vorbim despre aceasta, sora McPherson s-a ridicat și a spus: „Rolph, este adevărat. Ce avem noi aici este doar un elefant alb de milioane de dolari.”

„Dacă te-ai duce înapoi, la evanghelizarea la care a fost doamna McPherson pentru a primi botezul Duhului Sfânt și puterea lui Dumnezeu, în loc să mergi la tot felul de școli ca să devii Ph.D, L.L.D. sau mai știi eu ce, ai gândi altfel...”

Noi avem nevoie de o întoarcere la Rusalii, înapoi la Evanghelie, înapoi la călăuzirea Duhului Sfânt. Da, domnule. Du-te acolo și vezi-le pe toate acele femei predicatori cu părul tăiat scurt și toate acele lucruri...

Odată, când am fost în Los Angeles, am vrut să mă rog pentru o femeie. Prima dată m-am gândit că are lepră, dar am văzut oameni bolnavi de lepră, iar ea nu arăta așa, ci era verde pe la ochi și toate acestea... Am început să mă plimb încoace și încolo și să mă gândesc ce să-i spun: „Doamnă, eu sunt misionar. Am văzut lepră, am văzut pelagră și multe alte boli, dar ce ai tu n-am mai văzut niciodată. N-ai vrea să mă lași să mă rog pentru tine?” Dar în timp ce mă gândeam cum să fac, a mai apărut o altă femeie care arăta ca femeia de care vă spun, așa că m-am gândit: „Stai puțin!”

Ce este aceasta? O rușine! Poate li se pare că arată bine, dar știi, tu n-ar trebui să arăți ca o ciudățenie, ca ceva preistoric sau cum zic unii „ca de pe Marte.” Tu ești chemată să fii o sfântă născută din nou a lui Dumnezeu, deci rămâi cum te-a făcut Dumnezeu! Așa este corect.

Multe dintre femeile pentecostale fac aceasta, dar când o femeie face aceasta, este falsă la exterior, iar exteriorul arată cum ești în interior; arată că ești falsă și în interior. Ea a primit un cult fals în locul puterii învierii Lui. Viața ei ar trebui să fie umplută cu puterea învierii Lui, dar în loc să primească aceasta, ea a luat un cult făcut de om. Exteriorul arată întotdeauna ceea ce este în interior, pentru că pomul se cunoaște după roadele lui. Oh, Doamne!

Poate vă gândiți că sunt critic, dar nu este adevărat. Încerc doar să vă spun adevărul. Uitați-vă unde au ajuns bisericile noastre de astăzi. De ce sunt în starea aceasta? Mamele noastre nu s-ar fi gândit niciodată la așa ceva și nici tații noștri. Ei nu s-au gândit niciodată să facă o organizație. Vedeți? Dacă ați fi mers în zilele lor și le-ați fi vorbit despre așa ceva, v-ar fi răs în față.

Ce au spus ei? „Noi am ieșit afară din vărsătura aceea, am ieșit din băltoaca aceea! Dumnezeu ne-a chemat afară!”

Noi vrem să facem ca Israelul care a dorit să se întoarcă în Egipt, la oalele cu carne. Dumnezeu ne-a scos afară, dar noi am dorit să ne întoarcem înapoi. Ne-am

dus înapoi și vedem că avem același lucru pe care l-au avut ei. Ciobul nu poate râde de oala spartă. Acesta este adevărul. Organizațiile și crezurile lor nu au făcut decât să ne despartă. Oh, aș putea rămâne mult la aceasta, dar haideți să mergem mai departe.

Lăsați-mă să vă dau o veste bună: acesta este anul de veselie. Dacă ai fost încurcat în aceste lucruri, este momentul să te întorci, pentru că ai o moștenire. Noi toți avem o moștenire.

Părinții de la Rusalii au luptat și au înotat prin mările sângeroase ca să câștige premiul alergării. Haideți să nu pășim atât de ușuratici pe aceste paturi de flori, prin aderarea la aceste organizații și să nu ne așezăm liniștiți jos și să spunem: „Binecuvântat să fie Domnul! Eu sunt penticostal.”

Haideți să trăim experiența cincizecimii. Să ne întoarcem la Dumnezeu; să ne întoarcem la hrana vulturilor. Să ne întoarcem la călăuzirea Duhului Sfânt, la Cuvântul lui Dumnezeu; să ne întoarcem la post și rugăciune. De ce a uitat biserica întâlnirile ținute pe stradă? De ce a uitat nopțile sale lungi de rugăciune? Astăzi nu se pot ruga mai mult de cincisprezece minute. Oh, Doamne, și atunci când o fac, este un lucru formal și jumătate din ei adorm. Este o rușine! De ce se întâmplă aceasta? Puii de găină încearcă să mănânce hrana vulturilor, dar nu pot face aceasta deoarece nu o pot digera. Așa este. Nu sunteți construiți pentru aceasta, nu sunteți construiți să trăiți pe stânci. Trebuie să fii robust, și singura cale prin care poți fi așa este să te naști din nou, să-ți schimbi vechiul fel de a fi și să te întorci la început. Amin.

Da, domnilor, este timpul să vă întoarceți! Dar voi ziceți: „La ce să ne întoarcem, frate Branham? Să revenim la organizația din care am ieșit?” Nu! Întoarceți-vă înapoi la moștenirea voastră, la moștenirea pe care ne-a lăsat-o Tatăl nostru.

„Ce moștenire ne-a lăsat?”

„...rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” (Luca 24.49). Aceasta este moștenirea, nu: „Du-te și alătură-te la aceasta sau la aceea; înscrie-te acolo...”

Așteptați până când vine puterea de sus! „Cât să așteptăm? Când vine? Peste o zi? Peste două zile?” Așteptați până când vine!

Nu primi o mică emoție sau puțină agitație, ci stai acolo până când ești mort, îngropat și născut din nou în Hristos Isus, și fiecare pulsație a inimii tale bate pentru Isus Hristos, astfel încât să vezi viața lui Hristos reflectată în viața ta, în trăirea ta, în tot ce ești. Da, domnule, stai acolo până când vei primi puterea pe care au avut-o la început. Înapoi la moștenirea rusalistică! Da, domnilor. Aceasta este posesiunea ta, moștenirea ta, nu o denotațiune. Rusaliile sunt moștenirea ta, nu organizația pentecostală. Părinții voștri au ieșit din toate acele lucruri. Posesiunea ta este experiența rusalistică.

Ascultați sunetul trâmbiței!

Voi întrebați: „Care trâmbiță?” Trâmbița lui Dumnezeu, Cuvântul, Duhul Sfânt în Cuvânt.

Oh, poetul a exprimat într-adevăr foarte mult când a spus:

Națiunile se destramă,

Israel se trezește,

Semnele despre care au vorbit prorocii;

Zilele neamurilor sunt numărate,

Cu groază împovărate;

Întoarceți-vă acasă, voi, cei împrăștiați,

Ziua răscumpărării este aproape.

Inimile oamenilor cedează de frică;

Fiți umpluți de Duhul Sfânt,

Lămpile voastre curățate și clare.

Uitați-vă în sus, răscumpărarea voastră este aproape.

Astăzi, avem predicatori plini de etică, bine educați, oameni de știință, care stau acolo și nici nu mișcă în timp ce vă vorbesc, nu li se deranjează nici măcar un fir de păr și nu transpiră nici măcar o picătură. Oh, ei stau acolo și în cincisprezece minute îi spun bisericii articole atât de frumoase... timp în care voi dormiți. Oh, și vă mai numiți pentecostali! Întoarceți-vă înapoi!

Frate, avem nevoie de un predicator bătrân, aspru, venit din pădure, îmbrăcat cu o salopetă, dar uns cu puterea lui Dumnezeu; de un bărbat care să meargă și să lovească în amvon. Aleluia! El nu va predica cinci minute, ci o face până când Duhul Sfânt cuprinde biserica și o duce pentru tot restul nopții în locurile cerești. Ei sunt vulturi, de aceea nu vor ciuguli în jurul hambarului, ci vor merge în înălțimea cerului pentru hrana lor.

Sunetul trâmbiței! Da, domnilor, întoarceți-vă, voi, cei risipiți! Dar dacă v-ați vândut moștenirea, dacă te-ai vândut și ai făcut toate acele lucruri...

Ce spun? Întoarceți-vă înapoi! Dacă te-ai alăturat unui cult care încearcă să te țină departe de părtășia cu alți frați, lasă-l! Acesta este Jubileul. Amin. Acum mă simt bine. Întoarceți-vă! Întoarceți-vă! Acesta este Jubileul! Nu-l lăsați să treacă pe alături. Nu-l scăpați!

Dacă v-ați vândut, dacă v-ați dus în lume, dacă ați păcătuit, voi știți că odinioară ați avut o experiență. Dar ce ați făcut după aceea? V-ați dus și v-ați alăturat într-un loc unde nu puteți avea părtășie cu ceilalți și ați făcut toate acele lucruri. Totuși, indiferent ce ai făcut, dacă ești un fiu, ai dreptul să te întorci chiar acum, pentru că este Jubileul. Este timpul Jubileului.

Dar dacă te-ai stabilit între niște pereți, undeva, și-ai trecut numele într-un registru și te-ai ancorat acolo, ai primit toate acele găinării și nu vrei să ieși pentru că ți-e frică, nu vei mai auzi niciodată sunetul trâmbiței Jubileului. Veți spune doar: „Ei bine, cred că este în ordine. Am mai auzit aceasta.” Vedeți? Apoi, mergi acasă, te culci liniștit și te trezești a doua zi. Nu dormi, ci convinge-te, fiindcă nu te poți descotorosi de Cuvântul lui Dumnezeu!... Aș vrea ca ceea ce spun în continuare să nu fie considerat o batjocură, pentru că nu este.

Odată, un fermier a pus o găină să clocească, dar pentru că nu avea destule ouă, a pus sub ea și un ou de vultur. Când s-a născut micuțul vultur, a fost cel mai amuzant lucru văzut printre puii de găină. Vulturul este o pasăre ciudată. Bătrâna găină cloncănea și mânca aproape orice găsea, dar pentru micuțul pui nu era o hrană, nu o putea suporta. El auzea cloncănitul acela de găină și se întreba: „Oare ce înseamnă aceasta?”

Voi ziceți: „Avem o cină cu plăcintă, socializări, dansuri, jocuri de noroc.” Dar micuțul vultur nu înțelegea nimic din toate acestea.

Într-o zi, bătrâna mamă vultur a vânat ceva pentru el. Trebuie să fi fost anul de veselie pentru micuțul pui. Mama vultur a venit de sus și a țipat, iar când a auzit acel strigăt, puiul a privit în sus și a zis: „Aceasta sună corect.” Ea i-a zis: „Fiule, tu nu ești pui de găină, ci ești vultur. Ieși afară de acolo!”

„Cum să ies, mamă?” a întrebat-o micuțul pui.

„Doar dă din aripi”, i-a spus ea. „Dumnezeu ți le-a dat ca să poți zbura cu ele în libertate. Ai fost născut vultur și ai o moștenire. Vino sus! Ieși din acele lucruri! Întoarce-te!” Și puiul a dat de patru sau cinci ori din aripi și s-a ridicat până pe un stâlp din curte, chiar în mijlocul organizației pentecostale, dar mama vultur i-a spus: „Fiule, trebuie să sari mai sus, pentru că altfel nu te voi putea prinde!” La următorul salt, puiul s-a prins de aripile mamei lui, iar ea l-a dus în locurile cerești.

Aceasta este chemarea zilei, frate. Întoarce-te înapoi, pentru că tu nu ești un pui de găină, ci ești un vultur. Da, domnilor. Acum știm că este adevărat.

Trâmbița scoate un sunet: este anunțarea Cincizecimii. Ați auzit ce s-a întâmplat atunci, prin mesajul acestor patriarhi bătrâni care ne-au vorbit azi dimineață.

Haideți să ne întoarcem înapoi! Pavel spune în 1Corinteni 14.8: *„Și dacă trâmbița dă un sunet încurcat, cine se va pregăti de luptă?”*

Astăzi avem oameni mari care traversează lumea, bisericile se organizează ca o mare mașină politică, iar oamenii merg în ele ca sub un regim conducător. Și ce se întâmplă? Metodistii îi iau pe ai lor și merg mai departe; baptiștii îi iau pe ai lor și merg la fel, dar niciunul nu știe ce face celălalt.

Nu aceasta este bunătatea îndurării Lui, pentru că trâmbița a dat un sunet încurcat: „Vino și alătură-te la crezul acesta; vino și alătură-te dincolo...” Dar Biblia

spune altceva. Da, domnilor. Dacă trâmbița nu dă un sunet sigur, nu știi cum să te pregătești.

Dar când veți auzi Trâmbița lui Dumnezeu sunând Cuvântul lui Dumnezeu și Îl veți vedea pe Dumnezeu legitimându-L prin semne și minuni, așa cum a spus El că o va face, Acela este un sunet corect. Dar dacă trâmbița va da un sunet nesigur, Comandantul Șef nu-i va legitima sunetul. Comandantul Șef nu va legitima sunetul acela pentru că El a spus în Marcu 16: „*Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.*”

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi,

vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”

El a spus de asemenea: „*Cine crede în Mine (nu cine spune că crede), va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” (Ioan 14.12). Amin. Acesta este un sunet sigur.

Evreii l-au zis: „*...Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.*”, dar El le-a spus: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.*” Amin. Haideți să ținem aceasta sus pentru biserică. Glorie! „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.*”

Părinții voștri au umblat în sus și-n jos, prin Louisiana, într-un Buggy, un model vechi de Ford T, cu anvelope cu spițe, și au predicat împotriva acestor dogme pe care voi le-ați adăugat apoi la Cuvânt. Ieșiți afară din ele! Întoarceți-vă! Veniți înapoi! Pocăiți-vă! Întoarceți-vă înapoi de unde ați venit! Acesta este Anul Jubiliar: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.*” Da, domnilor.

Știu că este înregistrat, dar lăsați-mă să mai spun ceva! Tu, bogată biserică

laodiceană, ai spus: „Nu am nevoie de nimic!” Biblia a spus că vei zice așa și a mai spus: „Ești căldică!”

Oh, tu spui: „Am strigat și L-am lăudat pe Dumnezeu!” Israelul a făcut la fel, apoi a făcut o greșală îngrozitoare. La început au fost plini de râvnă pentru Domnul și nu puteau fi opriți de nimic. Uitați-vă ce scrie în Evrei 11. O mână de copii ai lui Dumnezeu au cucerit împărății, au făcut dreptate, au închis gura leilor, au scăpat din foc și multe altele. Acolo găsiți lucrările mărețe făcute prin credință doar de o mână de credincioși ai lui Dumnezeu.

Astăzi, Dumnezeu poate trimite un predicator cu Cuvântul greu ca un ciocan, ca să bată cât poate el de bine, că noi ne vom ridica și vom merge la culcare cât se poate de nepăsători. Nu este de mirare că faci aceasta, pentru că ești fortificat între acele ziduri, și la fel biserica. Știu că ceea ce spun este înregistrat și va merge într-o mulțime de locuri. Vedeți? Va merge peste tot în lume, de aceea vreau să vă spun la fiecare: Întoarceți-vă! Acesta este momentul potrivit să vă întoarceți, când auziți chemarea.

Da, domnilor, aceste semne îi vor urma pe fii. Nu pe robi, nu pe sclavi, nu pe slujitori, ci doar pe fii. *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred.”* Și: *„...nimeni nu poate zice: „Isus este Domnul” decât prin Duhul Sfânt.”* (1Corinteni 12.3). Așa este. Poate tu spui că crezi aceasta, dar trebuie să vină Duhul Sfânt și să dovedească acest lucru. Da, domnilor.

Oh, bogată Laodicea, Hristos este afară din biserică, stă la ușă, bate și vrea să intre înăuntru! Dar tu spui: *„...Sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.”* (Apocalipsa 3.17). Este adevărat că ai venit în pas cu metodiștii și baptiștii, și i-ai depășit ca număr, dar unde este puterea care s-a revărsat cu cincizeci de ani în urmă? Unde este râvna care clocotea în inimile înaintașilor voștri, care mergeau pe lângă linia ferată, luau porumb, îl mâncau așa cum era și mergeau mai departe pentru a duce Evanghelia pretutindeni? Dacă ar vedea ce facem, s-ar întoarce în morminte! Da, noi suntem o rușine pentru tații și mamele noastre care au luptat pentru a câștiga premiul alergării. Ei au luptat, dar noi trăim în lux în aceste

denominațiuni... Am spus destul ca să vă fac să înțelegeți. Este momentul întoarcerii!

Acum cincizeci de ani, Dumnezeu Și-a scos biserica aleasă afară din organizații; Și-a scos rămășița afară. Acesta este Jubileul și El ne cheamă din nou afară. Întoarceți-vă! Acum cincizeci de ani, Dumnezeu i-a scos pe părinții noștri afară din organizații, iar în seara aceasta încearcă s-o facă din nou.

Vom continua mâine seară, pentru că este trecut de și un sfert. Să ne plecăm capetele.

Națiunile se destramă, (Hristos este pretutindeni).

Israel se trezește, (Sunt o națiune, au propria monedă, propria armată și steag și sunt în ONU).

Semnele despre care au vorbit prorocii;

Zilele neamurilor sunt numărate,

Cu groază împovărate; (bombe atomice și totul).

Oh, întoarceți-vă acasă, voi, cei împrăștiați, (Acesta este anul de veselie).

Ziua răscumpărării este aproape.

Inimile oamenilor cedează de frică;

Fiți umplut de Duhul Sfânt,

Lămpile voastre curățate și clare.

Uitați-vă în sus, răscumpărarea voastră este aproape.

Duhul Sfânt strigă: „Întoarceți-vă înapoi! Întoarceți-vă!” Mă gândesc la Isus când privea spre Ierusalim. El i-a iubit, dar ei L-au respins.

Și în seara aceasta, un bărbat plin de Duhul Sfânt poate privi spre biserică și vede un popor care ar trebui să fie plin de slava prezenței Domnului, plin de puterea măreață a lui Dumnezeu. Duhul Sfânt plânge în inima lui cu lacrimi amare. De ce? Ce am făcut? Dumnezeu i-a chemat acum cincizeci de ani pe părinții noștri afară, dar noi ne-am întors înapoi. Și ce am ajuns? O grămadă dizgrațioasă, sub numele de penticostali, care fumează, beau, se căsătoresc de trei sau patru ori; cu femei care își taie părul, se vopsesc, se îmbracă cu pantaloni scurți, poartă haine imorale și fac o mulțime de alte lucruri, apoi se numesc surori penticostale. Ce rușine pentru Numele lui Isus! Ce rușine pentru biserică! Nu este de mirare că El spune că acestea sunt nume hulitoare, că le numește „Babilon”, fiindcă toți sunt confuzi, încurcați și nu știu ce să facă. Unde este Hristos în toate acestea? Întoarceți-vă înapoi, oamenilor!

Acum, în timp ce stăm cu capetele plecate, mă întreb dacă oamenii cred că acesta este Adevărul și că trebuie să ne întoarcem în timpul acestui Jubileu. Aceasta este ultima chemare a lui Dumnezeu pentru biserica Sa. Dacă credeți, ridicați mâinile și spuneți: „Dumnezeule, vreau să vin!” Ridică mâna și spune doar: „Eu cred aceasta. Eu cred.”

Tată ceresc, Tu vezi aceste mâini. Jumătate din această audiență, sau poate chiar mai mult, stau cu mâinile jos deși știu că acesta este Adevărul. Dumnezeule al cerurilor, trimite Duhul Sfânt, Doamne! Eu văd că ceasul este întunecos și că

inimile bărbaților au devenit reci și formale. Bisericile nu mai cunosc râvna, dragostea și puterea pe care au cunoscut-o cu cincizeci de ani în urmă, când s-a ridicat mișcarea rusalistică. Și-au făcut singuri peșteri, și-au făcut ziduri și din cauza aceasta nu mai pot veni la Jubileu. Niciodată nu a mai fost așa.

Doamne, Tu ești un Dumnezeu neschimbător; Tu ești Același în fiecare timp și poruncile Tale nu se pot schimba. Fiecare hotărâre a Ta este desăvârșită și nu trebuie modificată; este desăvârșită, este Cuvântul Tău.

Îngăduie ca robul Tău să stea, în seara aceasta și în toate zilele, în picioare în toată țara, și să predice: „Întoarceți-vă! Întoarceți-vă!”

Tată, pretutindeni unde sunt bărbați temători de Dumnezeu, fețele lor roșesc de rușine când predicatorii musafiri intră în biserică și văd ce fac și cum se comportă bărbații și femeile. Un păstor umplut cu Duhul Sfânt știe aceasta, dar ce pot face ei? Dacă spun ceva împotriva acestor lucruri, sistemul organizației îi dă afară.

O, Dumnezeule, scoate-i pe toți vulturii afară de acolo! Doamne, scoate-i afară din aceste cuști, pentru că este Jubileul! Adu-i afară în libertate și la Duhul Sfânt. Lasă-i să trăiască sau să moară. Înaintașii noștri au ieșit dintre metodiști, bapțiști și luterani, dar generație după generație, ei s-au organizat, s-au vândut robi dar Tu îți chemi vulturii afară din țarcuri, afară din acel hambar. Doamne Dumnezeule, Tu ești Același Dumnezeu și în seara aceasta și ne chemi din nou, Doamne, pentru că este timpul Jubileului.

Tată ceresc, îngăduie ca înainte să se încheie săptămâna aceasta, să putem vedea puterea lui Dumnezeu restituită cu semne și minuni. Îngăduie ca bolnavii să fie vindecați, schilozii și șchiopii să umble, orbii să vadă, surzii să audă, morții să învie și puterea lui Dumnezeu să Se manifeste în inimile noastre. Dă-ne aceasta! Îngăduie să înceapă o nouă trezire, Doamne! Scoate-i pe oameni afară din aceste lucruri reci și formale. Ei cântă un pic, dansează și cheamă Duhul în ritmul muzicii, strigă și Îl laudă pe Dumnezeu. Când îi vezi, par că trăiesc diferit, dar prin ceea ce

face, biserica exprimă ce este în interiorul ei: crezuri moarte, goale și superficiale și dogme cu care se hrănesc; au ruginit, totul este cuprins de cancer, totul este în putrefacție. Cu siguranță.

Doamne, în seara aceasta Te rog să primești darul pe care l-am lăsat pe altarul de aur: Jertfa, Hristos care ne-a învățat Cuvântul. Doamne, eu chem în seara aceasta Duhul Tău, ca să aducă biserica înapoi. Dă-ne aceasta, Tată! Îți încredințez totul în Numele lui Isus Hristos: Îți încredințez această biserică; Îți încredințez acest grup de oameni, Doamne Dumnezeule și Te rog să faci ceva pentru noi. Ascultă rugăciunea robului Tău și dăruiește-ne ceea ce cerem, fiindcă Te rog aceasta cu sinceritate și din toată inima, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Îl iubiți? Îl credeți? Credeți că este ceasul să vă întoarceți? Acum este prea târziu ca să mai începem un serviciu de vindecare. Vom face aceasta mâine seară.

Credeți că sunt nebun? Nu sunt nebun și știu exact despre ce vorbesc. Știu că este Adevărul. Biserica este putredă până în măduvă. Acesta este adevărul. De aceea, trebuie să fie născută din nou; trebuie să vină înapoi la moștenirea ei; trebuie să vină înapoi la Rusalii...

Tu spui: „Eu sunt pentecostal!”

Oh, frate, mi-e rușine să mă numesc pentecostal. Nu din pricina numelui sfânt al Cincizecimii, ci pentru că folosiți acest nume ca să păreți ceva ce nu sunteți. Eu vreau să-mi predau viața Lui, vreau să mă pun pe altarul lui Dumnezeu și să spun: „Doamne, bate-mă, modelează-mă și prelucrează-mă până când sunt diferit de ceea ce sunt acum. Fă-mă al Tău și condu-mă Tu, Doamne.”

Am fost condus prea mult pe alături de oameni, de aceea, vreau să fiu condus de Duhul lui Dumnezeu. Mărturisesc că acestea sun Rusaliile și vreau să mă întorc din nou ca să văd o trezire. Amin.

Credeți aceasta? Haideți să ne ridicăm mâinile și să cântăm: „Îl iubesc!” Dă-ne tonul, soră. În ordine. Ridicați-vă mâinile și cântați: „Îl iubesc.” Haideți să ne ridicăm în picioare. Haideți să fim rusalistici cu adevărat:

Îl iubesc, Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Poate lângă tine stă un metodist, un baptist, un presbiterian sau un penticostal. Haideți să dăm mâna unii cu alții și să spunem: Dumnezeu să te binecuvânteze, frate!”

(Oamenii dau mâna unii cu alții și se salută).

Spuneți cu toții: „Să ne întoarcem! Să ne întoarcem! Să ne întoarcem!”

Fratele Holstein a spus: „Ai predicat exact revărsarea de pe strada Azusa.” Amin. Să ne întoarcem!

Îl iubesc (să ridicăm mâinile), Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Sângele lui Isus Hristos...

Oh, prețios este acest șuvoi!

El mă face alb ca zăpada,

Nici un alt izvor nu știu.

Nimic, doar sângele lui Isus.

Nu știu nici o organizație, eu nu dețin nimic.

Dar Îi datorez totul Lui.

Isus a plătit totul, totul Îi datorez Lui.

Păcatul a lăsat o pată purpurie;

El a spălat-o și este albă ca zăpada.

Îl iubesc (să-L laudăm în timp ce ne ridicăm).

Îl iubesc (Îți mulțumim, Tată, Îți mulțumim. Ne rugăm, Doamne, și credem că Tu vei trimite Duhul Tău cel Sfânt. O, Dumnezeule, ia-ne înapoi, Doamne, la acea experiență. Toarnă Duhul Sfânt peste noi).

...A câștigat salvarea mea,

Pe lemnul Calvarului.

Să ținem mâinile ridicate, în timp ce cântă muzica. Haideți să-L iubim, să-L lăudăm.

Să ne rugăm fiecare în felul nostru. Rugați-vă așa cum o faceți în biserica voastră. Toți cei care doresc să primească un botez proaspăt, să ridice mâinile și să le miște într-o parte și-n alta.

O, Dumnezeule, laudă lui Isus! Dumnezeule, trimite Duhul Sfânt peste noi. Du-ne, Doamne, înapoi la experiența Cincizecimii. Iartă-ne greșelile, Doamne și ajută-ne să venim la această cunoștință a puterii și adevărului Evangheliei. Dăruiește-ne aceasta, Doamne.

...salvarea mea, Pe lemnul Calvarului

Acolo unde stai și așa cum știi, roagă-te lui Dumnezeu și spune: „Dumnezeule, vreau să accept aceasta chiar acum. Îți promit că nu mă voi odihni până când sufletul meu nu se va întoarce la această experiență.” Câți vor face aceasta cu mine? Ridicați mâna și spuneți: „Nu mă voi odihni, ci voi sta la altar.”

Îl iubesc, Îl iubesc... „Mă voi ruga, Doamne. Voi face orice, dar adu-mă înapoi la moștenirea mea. Adu-mă înapoi la adevăratul meu loc...”

...(Slavă Domnului)

Și a câștigat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Oh! Binecuvântat să fie Numele Domnului. O, Doamne, trimite puterea Ta! Trimite prorocii Tăi, Doamne, trimite-i cu Cuvântul. Nu-i lăsa să facă nici un compromis. Trimite-i înapoi la Biblie, înapoi la Duhul Sfânt și ridică o biserică fără pată și fără zbârcitură, fiindcă ai promis aceasta, Doamne. Ai promis și noi Te credem.

Doamne, eu pledez pentru fiecare dintre ei și pentru mine. Trimite-ne chiar acum puterea Ta și umple fiecare inimă. Doamne, Te rog să ne trimiți ceea ce avem nevoie: trimite-ne revărsarea pe care ai trimis-o peste Statele Unite, acum cincizeci de ani. Doamne Dumnezeule, revars-o din nou. Iartă-ne păcatele, umple candelile noastre, toarnă dragostea lui Hristos în inimile noastre și fă-ne biserica ce ar trebui să fim, Doamne. În seara aceasta, ne întoarcem la Tine ca un grup de oameni, ca un popor și ca persoană individuală. Ne întoarcem la moștenirea noastră, Doamne, la botezul cu Duhul Sfânt.

Dumnezeule Atotputernic, fă aceasta pentru că este promisiunea Ta. Te rog în Numele lui Isus să onorezi Cuvântul Tău.

... salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

... Acești bătrâni sfinți, au luptat cu mulți ani în urmă pentru credința dată sfinților. Biserica ar trebui să se întoarcă la aceasta, nu-i așa, frate?

(Cineva spune: „Trebuie să ne întoarcem, să salvăm mișcarea...”). Amin.

(„Am mers pe calea tuturor celorlalte organizații. La început a fost bine, a fost minunat, dar încet, încet am căzut în ghearele dogmelor făcute de oameni. Trebuie să ne întoarcem înapoi la Duhul Sfânt; trebuie să ne întoarcem la Cuvânt!”).

Ascultați strigătul inimii acestui sfânt bătrân, care spune aceste cuvinte cu lacrimile și roind pe obraji. El știe că există suflete sincere care așteaptă la altar.

Într-o zi va veni Isus, de aceea mă rog și nădăjduiesc că Dumnezeu va ridica bărbați și femei care se vor întoarce înapoi, în ciuda tuturor împotrivirilor și obstacolelor. Întoarceți-vă înapoi pentru că este Jubileul! Ieșiți afară din acest mecanism, fiindcă în felul acesta nu veți primi niciodată nimic de la Dumnezeu! Dacă rămâi acolo ești doar un fiu al organizației.

Haideți să ieșim afară și să fim un fiu și o fiică a lui Dumnezeu. Tu poți face aceasta numai prin Duhul Său cel Sfânt, care a fost dat pentru noi.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Amin.

- Amin -